

După cum spuneam în numerele trecute, am continuat să urmăresc principalele emisiuni de cultură încercând să scot la iveală evenimente semnificative și rolul educativ al lor. Nu pot să nu amintesc de interesantele emisiuni, realizate de George Grigoriu, de la Realitatea spirituală. În emisiunea din 1 august a fost prezentată istoria Curții Vechi, cea mai veche biserică din București. Un document din 1459 atestă existența orașului nostru pornind de la acest punct. Evoluția nu a fost ușoară. În 1659, Bucureștiul este capitală a Țării Românești, în timpul domniei lui Gheorghe Ghica; biserica Sfântului Anton fiind cel mai vechi lăcaș medieval. Minunea Sfântului Anton o reprezintă faptul că deși biserica a ars, în timpul marelui foc care a mistuit Bucureștiul, această icoană a rămas neatinsă. Tot în această emisiune am aflat despre Hanul lui Manuc, cel mai vechi caravan-serai din regiunea asiatică, și alte nenumărate amănunte interesante din istoria țării noastre cu o deosebită valoare educativă, care contribuie la dezvoltarea dragostei de țară, a patriotismului în rândul tineretului care este din ce în ce mai mult atras de străinătate, de dorința de îmbogățire, uitând tradițiile pământului natal. Vreau să vă vorbesc de asemenea despre emisiunile, de pe programul TVR1, pentru naționalitățile conlocuitoare, care militează pentru dragostea și respectul față de naționalitățile celelalte, de cunoaștere a frumoaselor obiceiuri care ne apropie, și face să ne înțelegem mai bine, ajutând la destrămarea urii și neînțelegerilor care nu sunt la nivelul omului de rând ci doar al conducătorilor. Admir patriotismul ungarilor, care sunt uniți și-și susțin țara în străinătate, orice animozități rămân la ei în țară, în străinătate luptă cu toții pentru înflorirea țării, la UE, la ONU, NATO, peste tot pentru a obține petrolul românesc, iar noi, nu reușim să beneficiem de avantajele poziției privilegiate și a bogățiilor naturale, din cauza dezbinării chiar și a celor aliați la conducere. De ce oare? Și până când? În seara de 1 august, am văzut, pe Programul TVR3, emisiunea de arhivă „Magia seratelor muzicale”, realizată de inegalabilul Iosif Sava, cu Balotă și Maria Ploaie. Povestea pușcăriei și a domiciliului forțat al distinsului intelectual și scriitor Balotă, care în 1956 a observat că era urmărit, apoi a fost închis. Povestește că nu simte niciun pic de ură, sigur, își amintește toate trăirile, dar fără patimă. Descrie cum își scria operele în celulă și le citea colegilor de detenție. Caralii, cum le ziceau ei pe atunci paznicilor, deschideau viziera și ascultau vrăjiți ce citea el. Nu l-au întrerupt niciodată, spunea el, când povestea întâmplările. Paznicul lor era un om care nu merita denumirea rușinoasă de caraliu, pentru că era un om foarte cumsecade. De pildă, odată l-a scos din celulă și i-a dat o mătură și un fâraș spunându-i să curețe spațiul din fața celulelor, o încăpere destul de lungă de peste trei metri. „Acesta a fost un dar nemaipomenit pe care mi l-a făcut acel om cumsecade”, își amintea el cu nostalgie în glas. „Vă dați seama, mi-a dăruit vreo trei ore de plimbare, la aer curat, privind cerul... și simțindu-mă liber”. El a intrat în categoria celor care au fost reabilitați, alături de Coposu, Maniu ș.a. Dar, povestea cu regret că, Maniu, de pildă, își

donase toată averea, mult înainte de arestare, Episcopiei din Oradea, cu condiția ca episcopul să creeze un așezământ pentru tinerii săraci, și la reabilitare nu s-a spus niciun cuvânt despre acest act de generozitate. Ce să zic, mărturii zguduitoare, ale unui om care a trăit acele vremuri, cu un profund caracter educativ aducând la lumină adevărul istoric care, fără îndoială, îi ajută pe tinerii dornici de îmbogățire, să cugete la ce este viața.

Printre altele, dl. profesor Balotă, amintește că a ținut la facultate, după reabilitare, un curs despre Pactul cu diavolul, pentru a le face cunoscut studenților adevărul istoric. Tot pe TVR3, în seara de 1 august, a avut loc cea de-a VII-a ediție a Festivalului Folcloric Internațional „Hora din Străbuni”, care s-a desfășurat la Copou (Iași) și s-a încheiat cu ansamblul folcloric din Serbia. A continuat cu ansamblul muzical de la Vaslui, în direct, și alte manifestări din diverse localități și regiuni. Nu pot trece cu vederea nici Cele 40 de întrebări, de pe Kanal D, ale lui Denise Rifai, după părerea mea, cea mai bună realizatoare, de talia lui Rareș Bogdan pe vremea când ne încânta cu emisiunile lui nepărtinitoare și echilibrate, pe când nu intrase în politică. Pe lângă frumusețea fizică exotică, Denis are un mod delicat și zâmbitor de a pune chiar și cele mai dificile întrebări, încât, interlocutorul nu se poate supăra. În ceea ce privește interviul, cred că este o artă și sunt câțiva realizatori cum ar fi Eugenia Vodă sau dl. Ștefănescu de la Garantat sută la sută, care dețin această artă, emisiunile lor fiind o adevărată încântare și incontestabil de un înalt nivel educativ. În iulie-august au avut loc Jocurile Olimpice de la Tokio. În ziua de 1 august, au fost întâmpinate, la aeroportul Otopeni, cele două canotoare care au adus două medalii de aur. Țin neapărat să spun câteva cuvinte și despre reclame. Unele, nu au nicio legătură cu imaginile de pe ecran. O reclamă de la o prăjitură cu ciocolată, un fel de nuga, începe cu o tânără care cântă la pian, acompaniată de o pisicuță, în fine urmează un joc al pisicii, cântând la pian, care o urmărește pe stăpână, stăpâna intră în camera alăturată și apare prăjitura. Imaginile sunt frumoase dar nu au nicio legătură cu subiectul. Alte reclame se încheie cu pumni și palme, gratuite, fără niciun sens. Nu pot încheia fără să menționez caracterul educativ al emisiunii lui Virgil Ianțu „Cine știe câștigă”. Cei ce urmăresc emisiunea pot afla o serie de date legate de diverse localități sau evenimente. În final nutresc speranța că, tinerilor și celor mai puțin tineri, le pot trezi interesul de a urmări emisiunile amintite de mine, pentru a profita de binefacerile educației măcar prin intermediul mass-mediei.

Beatrice Kiseleff